

PENGEVEKSLERNE KASTES UT IGJEN

Hvordan vil den nye åndeligheten
påvirke verdensøkonomien?

Vi har hatt så mange skandaler og så mye grådighet innenfor næringslivet i denne verden. Lederne som sitter på toppen av disse selskapene, hevder å være "gudfryktige mennesker". Men av en eller annen grunn har de funnet et budskap i læren om gårdsdagens Gud, som har gitt dem frihet til å oppføre seg slik de har oppført seg, og til å synes at det er helt i orden.

Globale Konglomerater truer med å overta verden. De er mektigere nå enn de fleste regjeringer, kanskje mektigere enn *alle* regjeringene. Det ser hvert fall ut som de styrer regjeringene våre.

Vi har ristet på hode og undret oss: "Hva slags etikk kan skape en slik forretningspraksis, et slikt maktmisbruk?" Hvis dette er dagens etikk, ønsker vi oss morgendagens Gud litt kvikt.

Men hvordan kommer det til å bli? Hvordan vil den nye åndeligheten påvirke verdensøkonomien?

Det første dere kommer til å legge merke til, er at økonomien ikke lenger kommer til å være atskilt fra noen av de andre livssystemene deres. Nok en gang vil forestillingen om alle tings enhet – den grunnleggende overbevisningen i den nye åndeligheten – spille hovedrollen når morgendagens verden skal skapes, og spesielt når det gjelder økonomien.

Når den nye åndeligheten inntreffer, vil alle økonomiske, handels- og næringslivshensyn bli en del av en systemtilnærming med henblikk på å skape en levemåte og utforme et samfunn som fungerer for alle.

Nesten helt frem til de siste årene på planeten deres har man lagt økonomiske planer og utført økonomiske transaksjoner helt, eller nesten helt, uten å ta hensyn til de sosiale eller miljømessige konsekvensene av disse valgene.

Nedlegging av fabrikker og flytting av selskaper fra ett sted til et annet – for ikke å snakke om ut av landet – har funnet sted uten at man har tenkt noe særlig på den virkningen disse avgjørelsene har hatt på annet enn de økonomiske resultatene. De såkalte menneskelige omkostningene har rett og slett ikke vært en del av regnestykket.

Men i fremtiden vil samvittigheten igjen få sin plass i forretningslivet. Det vil bli større bevissthet og oppmerksomhet rundt de mange virkningene avgjørelsene får, og de vil ikke bli fattet i en isolert sammenheng. Selskapene vil forstå at de er menneskesamfunn, at de er en del av større menneskesamfunn, hvis medlemmers liv blir direkte påvirket av de valgene selskapene gjør. Og denne forståelsen vil gi dem en fullstendig ny raison d'être.

Når den nye åndeligheten inntreffer, vil formålet for handel og næringsliv bli forandret.

Den nåværende modellen er at et selskap eksisterer for å gi eierne utbytte.

Det var nå litt drøyt, da. Mange selskaper eksisterer for å tjene publikum på en eller annen måte.

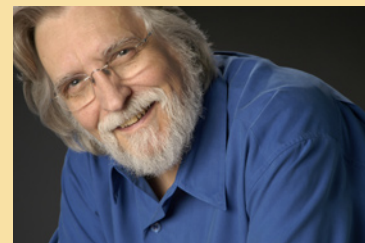
Alle selskaper drives av profitt, og når de ikke gir utbytte lenger, legges de ned. Deres samfunn og de verdiene dere har etablert for det, har gjort det så å si umulig for et selskap som ikke tjener penger, å holde det gående.

Det er derfor vi har ideelle organisasjoner. Virksomheter som har som første prioritert å tjene publikum – og som gjør det – er unntatt fra de barske markedskreftene siden de har fått nonprofit-status av regjeringen. Dette gjør at de kan holde det gående uten å ta hensyn til sluttresultatet.

Tøv. De må fortsatt tjene mer penger enn de bruker, ellers må de også legges ned. Spør hvilket såkalt nonprofit-sykehus du vil ha.

Ja. Sannheten er at flere og flere nonprofit-sykehus avviser flere og flere fattige pasienter fordi de ikke har råd til å behandle dem. Så hvis man har svært lite penger, kan man regne med å få svært få helsetjenester – og absolutt ingen forebyggende omsorg. Kanskje akuttbehandling (og selv det har man ingen garanti for), men forebyggende medisin eller langtidsbehandling? Bare glem det.

Er det noe galt med det, da? Hva er viktigst, et menneskes livskvalitet eller

**NEALE DONALD WALSCH
kommer til Oslo og Bergen
i september 2009.
Se side 35.**

**I hver utgave av
Ildsjelen fram
til seminaret
og foredragene
som Neale
Donald Walsch
skal holde i
Oslo og Bergen**

i september 2009 vil vi ha en artikkel basert på innholdet i bøkene han har skrevet. Dette kapittelet er hentet fra boken Morgendagens Gud. Boken kan kjøpes via Ildsjelen, se side 58. Boken er en dialog mellom forfatteren Neale og Gud. Gudsstemmen er den i kursiv.

fortjenestemarginen til legekontorer, sykehus og aldershjem?

Et menneskes livskvalitet.

Ikke ifølge samfunnet deres. Ifølge samfunnet deres er fortjeneste det viktigste. Selv for "nonprofit"-organisasjonene. Dere skjærer ned på og trekker tilbake sosiale tjenester fordi dere "ikke har råd til dem". Dere tilbyr færre og færre kurs på skolene fordi dere "ikke har råd til dem". Dere sender de mentale syke ut på gatene igjen, stenger ettervernshjem og andre tilbud fordi dere "ikke har råd til dem".

Den oppfatningen at dere "ikke har råd til" et sivilisert samfunn, er det som gjør at samfunnet deres ikke er sivilisert lenger.

Så lenge dere insisterer på et

Nesten helt frem til de siste årene på planeten deres har man lagt økonomiske planer og utført økonomiske transaksjoner helt, eller nesten helt, uten å ta hensyn til de sosiale eller miljømessige konsekvensene av disse valgene.

I fremtiden vil samvittigheten igjen få sin plass i forretningslivet. Det vil bli større bevissthet og oppmerksomhet rundt de mange virkningene avgjørelsene får, og de vil ikke bli tatt i en isolert sammenheng.

sosialt system som skaper mennesker som "har" og som ikke "har", vil dette være et problem for dere. Og etter som kløften mellom rike og fattige blir bredere (noe den blir for hvert år, og stadig økende tempo), kan dere se frem til at det siviliserte samfunnet også forsvinner.

Hva gjør vel det? Ingen bryr seg om det. "Gi dem kake." Var det ikke Marie Antoinette som sa det? Noen få trenger sine millioninntekter og sine to eller tre biler og sin store TV til 30 000 kroner og eiendommer på mange mål. Og resten? Sleng til dem litt brød.

Ja, der har du det vel nærmest i et nøtteskall. Men dette er ikke noe folk flest ønsker å se. Gårdagens Gud er blitt karakterisert som en enhver-seg-selv-nærmest-type Gud. Det skyldes at den gamle Gud ble sett på som atskilt fra menneskene, og at gårdagens åndelighet sier at menneskene er atskilt fra hverandre.

Med all denne atskillelsen må Gud ta seg av sine behov, og menneskene må ta seg av sine. Hvis Guds behov ikke blir dekket – for øvrig av mennesker – da må Gud gjøre det Gud må gjøre... og hvis det går utover mennesker - tjå, hva kan man si? Menneskene må likeledes dekke sine egne behov. Hvis behovene deres ikke blir dekket – for øvrig av andre mennesker – da må menneskene gjøre det menneskene må gjøre... og hvis det går utover andre mennesker - tjå, hva kan man si? Livet er tøft.

"I den tredje verden er det i dag tre milliarder mennesker som lever i fattigdom," sier samfunnskommentatoren Jack Reed i sin bok *The Next Evolution: Making the world work for everyone*. "Av disse lever 1,3 milliarder i absolutt fattigdom. Vi snakker ikke om det som defineres som fattigdom i USA, vi snakker om absolutt, ynkelig fattigdom, der folk ikke kan få dekket

sine grunnleggende behov for mat, rent drikkevann og husly, og der det gjelder å overleve fra dag til dag."

Det skyldes at dere har et økonomisk system som har som formål å skape fortjeneste.

Ja, men hva burde formålet med systemet være?

Det er ikke noe som heter "bør" i universet. Hvem skulle ta ansvar for disse "bør" greiene?

Ok. Jeg forstår. Morgendagens Gud krever ingenting.

Det er riktig. Oppfatningen om at krav eksisterer, er en illusjon. Det er en av menneskenes ti illusjoner.

Som jeg nevnte tidligere, blir disse illusjonene gitt oss og forklart tydelig og klart i *Samhørighet med Gud*. Kan vi bare ramse dem opp her?

Ja. Menneskenes ti illusjoner er: Behov eksisterer, nederlag eksisterer, atskillelse eksisterer, utilstrekkelighet eksisterer, krav eksisterer, dom eksisterer, fordømmelse eksisterer, betingelser eksisterer, overlegenhet eksisterer, uvitenhet eksisterer.

Når dere fatter disse illusjonene, skjønner dere mye om livet og hvordan det fungerer – og også hvordan dere skal få det til å fungere. Det er for eksempel de to illusjonene om utilstrekkelighet og atskillelse økonomien deres bygger på. Tanken om at det ikke "er nok" av det menneskene trenger for å bli lykkelige, og tanken om at menneskene er atskilt fra hverandre, danner grunnlaget for hele deres økonomiske modell.

Den nye åndeligheten vil gi dere et nytt grunnlag for den økonomiske modellen deres – egentlig en ny grunn til å drive forretning. Det vil ikke lenger være formålet for økonomien deres å skape profitt.

Hva vil formålet bli?

Å skape velstand.

Det var jo et skikkelig fremskritt.

Det er faktisk det.

Det ser ikke slik ut for meg.

Jeg har mer å si her.

Unnskyld. Fortsett.

På planeten deres i dag blir velstand definert som eiendom og makt. Den gamle åndeligheten oppmunter dere til å disponere jorden. Dere har tolket dette som en oppfordring til å herske over den. Dermed har dere sett for dere at å eie eller ha makt over folk, steder og ting er et aktivum – eller en del av det dere har kalt "velstand". Ifølge dette paradigmet ble dere mer velstående jo flere ting dere eide og jo mer makt dere hadde.

Når det nye åndeligheten inntreffer, vil ikke velstand bli definert som eiendom og makt, men som tilgang og lykke.

Jeg er ikke så sikker på at jeg forstår dette.

Vi snakker her om å bruke, ikke eie ting i livet.

Jeg vil gjerne spørre deg om noe. Trenger du en støvsuger?

Unnskyld?

Føler du at du trenger en støvsuger for å bli lykkelig?

Jeg er ikke sikker på ordet "trenger" her, men jeg liker i hvert fall å ha en. Den gjør det mye lettere å holde teppene rene.

Nettopp. Og trenger du en vaskemaskin?

Her vil jeg gjerne gi deg det samme

Selskapene vil forstå at de er menneskesamfunn, at de er en del av større menneskesamfunn, hvis medlemmers liv blir direkte påvirket av de valgene selskapene gjør.

Den nye åndeligheten vil gi dere et nytt grunnlag for den økonomiske modellen deres, egentlig en ny grunn til å drive forretning. Det vil ikke lenger være formålet for økonomien deres å skape profitt.

svaret. Jeg er ikke sikker på "trenger", men den gjør det mye lettere å vaske tøy.

Det gjør den absolutt. Og likevel skjønner du jo at halvparten av jordens befolkning klarer seg i livet uten noen av disse tingene, ikke sant?

Jo, jeg skjønner det. Det dreier seg bare om å ha det lettvinthet. De av oss som bor i mer velstående land, har disse tingene for lettvinthetens skyld. De sparer tid.

Og "tid er penger".

Eh ... ja, det er vel det. Jeg mener, det er jo det de sier.

Det er en interessant økonomi dere har der.

Det er jo bare et munnhell.

Men ville det ikke ha vært fint om den typen tid kunne spares for alle?

Jo da, det ville vært fint, men jeg

skjønner ikke hvordan det kunne skje. Ikke i nærmeste fremtid, i alle fall.

Men når den tiden kommer, ville ikke det føre til et bedre liv for alle?

Jo, jeg tror da det. Jeg tror det er riktig å si det. Men som jeg sa vil det ta mange år før vi kan bedre verdensøkonomien så mye at alle på planeten kan få råd til disse tingene.

Sett at jeg viste deg en måte mange, mange flere mennesker på planeten deres kunne få råd til en støvsuger og en vaskemaskin på, uten å måtte vente på at dere får "bedret økonomien"? Sett at svaret faktisk ikke var vekst i økonomien, men en reduksjon i den?

Sett at jeg sa at i nærmeste fremtid kunne alle få bruke en støvsuger og en vaskemaskin uten at en eneste støvsuger eller vaskemaskin behøvde å lages eller kjøpes? Hva ville du si til det?

Jeg ville få lyst til å vite hvordan man kunne få til det.

Og svaret ville være: Omdefinier "velstand" til å bety tilgang og tilgjengelighet. Skift fra en "eiendom-og-makt"-økonomi til en "bruk-og-samarbeid"-økonomi.

Ikke alle trenger sin egen støvsuger. De trenger bare å kunne bruke en. Ikke alle trenger sin egen vaskemaskin. De trenger bare å kunne bruke en.

Hva ville skje hvis fire familier som bodde like ved hverandre, bestemte seg for å dele en støvsuger? Tror du de ville få mindre rene tepper?

Ikke hvis de samarbeidet med hverandre og satte opp en funksjonell timeplan for bruken av støvsugeren. Med bare litt samarbeid ville jeg ikke tro at det ville gjøre den minste forskjell.

Kunne de gjøre det samme med en vaskemaskin?

Klart det. Folk i leiegårder gjør det hele tiden.

Bra. Hvis nå de fire familiene som bodde like ved hverandre, eide hver sin støvsuger, men ble enige om at når det var på tide å skifte den ut, ville de holde igjen og dele hverandres støvsuger helt til de bare hadde én igjen ... hva tror du man kunne gjøre med de tre gjenværende støvsugerne som var blitt laget for å dekke den tidligere etterspørselen?

Det er et interessant spørsmål. Det har jeg aldri tenkt på.

Kunne ikke denne overskuddsproduksjonen brukes til å forsyne tolv andre familier med støvsugere?

Tanken om at det ikke "er nok" av det menneskene trenger for å blir lykkelige, og tanken om at menneskene er atskilt fra hverandre, danner grunnlaget for hele deres økonomiske modell.

hvis de delte dem på samme måte? Og når alle familier i grupper på fire delte utgiftene til bare én maskin, ville ikke det gjøre støvsugeren 75 prosent billigere for hver enkelt?

Jo, jeg skjønner jo det.

Sett nå at du hadde fjorten familier i en leiegård, som ble enige om at de kunne sette opp en timeplan for bruken av støvsugeren en dag i uken enten om ettermiddagen eller formiddagen. Da ville den støvsugeren rekke langt, ikke sant? Den ville ikke stå i et kott det meste av tiden, og det ville koste en brøkdel av kjøpesummen for hver av disse familiene å bruke den.

Akkurat nå betaler mange mennesker store summer for å eie og ha ting som de bare bruker en brøkdel av den tiden de eier dem.

Tja, i det forbrukerorienterte samfunnet i den vestlige verden er alle blitt opplært til å tenke at de må ha sitt "eget personlige eksemplar" av alt. Men i noen av de mindre "velstående" regionene i verden -

- les: to tredjedeler av verden -

- ja, i to tredjedeler av verden ville fire familier vært umåtelig takknemlige for å kunne bruke én støvsuger sammen, eller én vaskemaskin, eller én bil.

Ja, ikke sant, nå skjønner du det. Det finnes mer enn nok av alt til at alle kan leve rimelig lykkelig. Det dreier

seg rett og slett om å forandre deres "enhver er seg selv nærmest"-økonomi til en "det beste for alle"-økonomi.

Hele den idéen vi diskuterer nå, ble satt ord på i *The Next Evolution*, boken av Jack Reed som jeg nevnte for et øyeblikk siden.

Ja, jeg inspirerte Jack til det.

Jack ble inspirert til å skrive at verden kunne forandre seg over natten hvis menneskene bare forandret sin definisjon av velstand fra "eiendom og makt" til "bruk og samarbeid", og han har rett.

Men hvis dette kunne fungere så bra, hvorfor gjør da ikke folk det, i det minste i de områdene i verden der økonomien er så dårlig at folk ikke har råd til sitt eget eksemplar av noe?

Etikken bak "bruk og samarbeid" er ikke mer alminnelig akseptert i disse områdene enn i de mer utviklede landene. Selv i de fattigste land, der de ikke har spesielt mye luksus, finner man fjernsynsapparater overalt.

Nettopp fordi de ikke har

penger å avse til andre former for underholdning, er det mange mennesker som ser på TV i hvert ledig øyeblikk. Der får de budskap om hva "det gode liv" er fra vestlige såpeserier og dramaer. Det er bare naturlig at de ønsker seg den samme livsstilen. Man må forvente at de ikke vil nøye seg med mindre.

Nei, for at noe sånt som dette skal fungere, er det de velstående som må omdefinere velstand, ikke de fattige. De som nå fastsetter målestokken, må også fastsette den nye målestokken.

Du mener at vi ikke bare kan si: "Hør nå, vi som er her har råd til dette, men dere som ikke har råd, må bare dele på ressursene"?

"Gjør som jeg sier, og ikke som jeg gjør" - er det det du mener?

Det var jo en tanke.

Den var ikke god. Hvis dere vil at verden skal forandre seg, må dere være den forandringen dere ønsker å se.

Dessuten finnes det andre grunner til å gå over til "bruk av"- og

Det finnes mer enn nok av alt til at alle kan leve rimelig lykkelig. Det dreier seg rett og slett om å forandre deres "enhver er seg selv nærmest"-økonomi til en "det beste for alle"-økonomi.

ikke "eierskap"-modellen. En økonomi basert på en slik modell ville også få mange gunstige bivirkninger.

Som for eksempel?

Det ville bli laget færre "ting". Alle på planeten kunne få mulighet til å bruke mange ting som nå bare brukes av individer eller enkeltfamilier og står ubrukt 95 prosent av tiden.

Folk hvis forretningsdrift avhenger av klok bruk av ting, har ingen problemer med å forstå dette. Spør et hvilket som helst flyselskap om hvor mange timer flyene deres står på bakken hver dag. Du kommer til å oppdage at de er i bruk nesten hvert øyeblikk. Dette forutsetter at hvert fly blir bygget etter svært nøyaktige spesifikasjoner, slik at det tåler så hyppig bruk og fortsatt fungerer effektivt. Ingen flyselskaper i verden har råd til å ha så mange fly i flåten at de kan bruke dem 5 prosent av tiden. Det ville være absurd. Men det er nøyaktig denne formen for absurditet den økonomiske modellen i deres vestlige verden bygger på.

Jeg tror ikke det er mange som har tenkt på det på den måten.

Når menneskene tar imot morgendagens Gud, er det mange som vil tenke på det på den måten, akkurat som Jack Reed gjorde.

Hvorfor det? Hvordan kan en ny åndelig modell få oss til å tenke på en ny økonomisk modell?

Den nye åndelige modellen vil slå fast at "dere er alle ett". Den vil også si: "Det finnes nok." Hvis dere godtar dette budskapet, vil dere med det samme begynne å tenke ut måter å behandle alle slik dere gjerne vil bli behandlet selv på, og gi alle det dere gjerne ville få, og utstyre alle med det dere gjerne ville bli utstyrt med.

Og ganske snart vil dere bli klar over at den letteste måten å gjøre dette på, ikke er stadig å forsøke å få verdensøkonomien til å vokse, vokse,

vokse i en oppadgående spiral som aldri tar slutt, for å gjøre det mulig for alle å få råd til å eie de samme tingene, men i stedet å sørge for at alle får adgang og mulighet til å bruke disse tingene.

Dette betyr å produsere færre forbruksvarer per person på planeten deres, og det ville få en fantastisk positiv innvirkning på økologien.

Jeg skjønner at det ville bli slik. Lages det færre "greier", betyr det mindre forurensning av luften og vannet, og færre ting vil bli kastet på søppeldyngene, det er nå én ting. Etter hvert som vi går over fra "bruk og kast-samfunnet" til et "maksimalt bruk"-samfunn av mennesker som deler på ressursene, vil vi oppdage at vi sparer på alle disse ressursene og bruker dem på en mye klokere og mer rettferdig måte.

Akkurat slik er det. Og ennå beveger du deg bare på overflaten.

Menneskene vil endelig en gang praktisere det min venn Dennis Weaver, skuespiller og miljøforkjemper, kaller "økologi". Dennis laget det ordet ved å kombinere "økologi" og "økonomi". Deretter opprettet han Institute of Ecolonomics for å bidra til å skape en bærekraftig fremtid ved å forene vår økologi og vår økonomi i akkurat et slikt helhetlig system som du sier den nye åndeligheten vil inspirere til.

Dennis Weavers idé er helt utmerket – og et eksempel på den fremtidsrettede tankegangen som kommer fra sanne visjonære.

Hvis folk får adgang til og anledning til å bruke de tingene de synes de trenger, kan de få et veldig godt liv. Og når alt kommer til alt, er det velstand.

Dette ligner mye på den frivillige forenklingsbevegelsen som Duane Elgin satte i gang omtrent på egen hånd i den boken han gav ut for noen år siden. Det virker som selve kjernen i

utsagnet: "Lev enkelt slik at andre kan få leve."

Nettopp.

Ok, den nye åndeligheten vil altså føre menneskene over fra en enhver-er-seg-selv-nærmest-modell til det Reed kaller større-goder-for-alle-modellen, ut fra den grunntanken at vi alle er ett.

Det vil få oss til å drive forretninger av en helt ny grunn – ikke for å skape "profitt", men for å skape "velstand" – og det vil også få oss til å omdefinere "velstand".

Ja, slik blir fremtiden. Det er dette som skjer i alle samfunn som modnes, og samfunnet deres er akkurat nå i ferd med å starte på den prosessen. Det er på vei ut av ungdomstiden.

Og flotte lærere og ledere har hjulpet oss inn på den veien, for eksempel avdøde Robert Theobald, som skrev *Reworking Success*. Jeg kjente ham godt, og anser ham for å være en uvanlig avansert tenker innenfor økonomi og dens sosiale implikasjoner.

En annen tilsvarende tenker er rabbi Michael Lerner, som i ganske lang tid har oppfordret oss alle til å skape "et nytt sluttresultat" i næringslivet og i verden som helhet. Hans bok *Spirit Matters* er et spennende og inspirerende innlegg om den nye åndelighetens prinsipper med henblikk på handel.

Er det andre måter den vil påvirke verdensøkonomien på?

Kan vi bare få en oversikt her?

Når den nye åndeligheten inntre, vil økonomien bli åpen og gjennomskiktig.

Slik jeg skjønte politikken ville bli.

Ja. Det blir ingen hemmeligheter, ingen transaksjoner under bordet, ingen "kreativ bokføring". Alle kommer til å vite alt om alle. Man får ingen grunn til å ha hemmeligheter lenger; ingen motivering, for dere tar enheten med i betraktning i alt dere

Når den nye åndeligheten inntre, vil det ikke bli noen urettferdig fordeling av velstand og ressurser, og ussel fattigdom får ikke eksistere lenger.

Når den nye åndeligheten inntre, vil økonomien bli åpen og gjennomskiktig.

gjør for å skape sann velstand – lik tilgang for alle til det som trengs for å leve et godt liv, og dermed større muligheter til lykke for alle.

Når hensikten med økonomien er blitt endret på denne måten, og definisjonen på velstand også er blitt endret slik, vil prinsippet om å holde noen som helst økonomiske data hemmelig for noen, virke primitiv, barnslig og helt upassende.

I *Himmelske Samtaler*, Bok 2 snakket du om at forretningene for eksempel kunne sette to priser på hver prislapp – ”Vår kostnad/Din pris” – slik at forbrukerne, når de kjøpte en vare, kunne se hva selskapets fortjenestemargin var per enhet. Og også at man kunne sende et rundskriv til alle ansatte i et selskap hver måned for å oppgi nøyaktig hvor mye hver ansatt tjente, og hvilke frynsegoder vedkommende hadde.

Ja, og det er noe av dette jeg mener når jeg sier at forretninger og finanser vil bli gjennomskichtige. Kunnskap er makt, og morgendagens Gud vil uopphørlig oppmuntre til at makten går fra de få utvalgte til de mange. Jeg har sagt dette før, og du vil se at dette temaet blir tatt opp på nytt i enhver seriøs diskusjon om den nye åndeligheten.

Når den nye åndeligheten inntre, vil økonomien få et lokalt preg.

Dette er en videreføring av det temaet vi var innom nå. Den mest effektive måten å flytte økonomien fra de få utvalgte til de mange på, er gjennom desentralisering.

I stedet for å skape én massiv økonomi skaper vi en hel del ”små økonomier” overalt.

Nettopp.

Jack Reed antyder at vi i fremtiden kanskje får se selvforsynte, mindre samfunnsenheter der det meste, om ikke alt, som de som bor der trenger og har behov for, kan dekkes av de som bor der. Nye energikilder – som vind og sol – vil gjøre det unødvendig å gå ut av lokalsamfunnet for å få energi.

Når fabrikkene opptar mindre arealer (siden produksjonen vil bli drastisk redusert under den gjensidige tilgangs-, bruks- og samarbeidsøkonomien), vil det igjen bli mer jord tilgjengelig til å dyrke mat innenfor hvert lite samfunn. Vi behøver ikke å få all frukten vår fra California eller brekkbønnene fra Venezuela.

Man kunne vedta lokale lover som tillot plantingen og dyrking av hamp til bruk på hundrevis av måter – til erstatning for tremasseprodukter som man nå får ved å hugge trær – for eksempel til tau og lerret av sterkeste slag, og til stoff til klær av alle slag, bare for å nevne et par av de produktene som kan komme fra denne kilden.

Lokale valutaer og byttehandel, som utelukkende brukes til transaksjoner innenfor et gitt samfunn, kunne for en stor del få millioner av mennesker ”ut av det økonomiske nettet.”

De spesifikke detaljene i menneskenes strategier for å opprette lokaløkonomier i fremtiden vil bli mange og varierte, men du har rett i dette: Så snart folk ikke lenger er avhengige av en fjern kilde for å overleve (når det gjelder mat, klær, husly, energi), får de umiddelbart mer kontroll over sitt liv. I sin tur gir dette større frihet og bedre livskvalitet.

Budskapet til den nye åndeligheten er at behov er en illusjon. Tanken om at behov eksisterer, kombinert med den forbrukskulturen som driver folk inn i en større-bedre-mer-mentalitet, har mer enn noen annen enkelttanke bidratt til å holde menneskene slavebundne av produsenter, korporasjoner, politikere, energileverandører og andre som de tror er de eneste som kan forsyne dem med det de trenger for å bli lykkelige. Når man tar imot morgendagens Gud, som sier at man ikke trenger noe som helst, og oppmunter en til å oppleve det, vil alt dette bli forandret.

Jeg husker det du sa tidligere – menneskeslektens største svakhet er avhengighet.

Det stemmer. Den nye åndeligheten

vil føre til at man får en sterkere fornemmelse av å kunne stole på seg selv. Individene tar mer ansvar for sitt liv, og det samme gjør grupper av mennesker som slutter seg sammen for det felles beste. Og den nye åndeligheten vil få enda flere virkninger på økonomien.

Når den nye åndeligheten inntre, vil det ikke bli noen urettferdig fordeling av velstand og ressurser, og ussel fattigdom får ikke eksistere lenger.

Det vil bli slutt på at en ørliten prosent av menneskene kontrollerer en enorm prosentandel av verdens penger og ressurser.

Når den nye åndeligheten inntre, vil man innse at hvert eneste menneske har rett til livets primærbehov og muligheten til å overleve.

Økonomiske virkemidler, for eksempel garantert minstelønn, rimelige boliger, tilgang til forebyggende medisin, utdannelse for alle så langt de kan i forhold til evner og ikke bare til penger, like ansettelsesvilkår og mulighet for forfremmelse, og lignende botemidler vil gjøre det mulig for samfunnet å fjerne mye lidelse, elendighet og håpløshet.

Når den nye åndeligheten inntre, vil man innse at naturressursene tilhører alle.

Alle vil se det meningsløse i at en stat eller et individ skal hevde at de eier eller kontrollerer planetens naturlige ressurser bare på grunn av sin lokalisering. Dyrebare ressurser som trær (som når det kommer til stykket, gir verden oksygen), mineraler, olje og vann vil bli ansett for å være felleseie for hele menneskeheten, noe hele menneskeheten kan bruke til beste for hele menneskeheten.

Dette ser ut til å kunne sammenfattes som følger: I fremtiden vil den nye åndeligheten få oss ut av rottekrigen.

Ja, det er en god karakteristikk, det er en velformulert oppsummering.

Flott, for problemet med rottekrigen er at selv om man vinner, er man fortsatt en rotte. •

Når den nye åndeligheten inntre, vil man innse at naturressursene tilhører alle.